

[Ebba Strange]

jobskabelsesloven, at regeringen vil formindske mulighederne for EFG-uddannelser, at regeringen vil afskaffe de særlige beskæftigelsesordninger, der findes for unge.

Det er nogle af de ting, vi ønsker at få løftet sløret for med forespørgslen i dag.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Inden jeg giver ordet til statsministeren, skal jeg gøre opmærksom på, at afstemning om eventuelle dagsordener først vil finde sted i morgen, torsdag.

Besvarelse

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg er oprigtig glad for, at fru Ebba Strange ved at rejse denne forespørgsel har givet regeringen en kærkommen lejlighed til at aflive de fleste af de forlydender, fru Ebba Strange selv for et øjeblik siden nævnte her fra folketingets talerstol.

Når forespørgerne taler om »de unges stadig forringede vilkår i samfundet«, kommer jeg til at tænke på, om det mon er udtryk for en virkelig klog tendens, at man ensidigt fremhæver de mørke sider af billedet på bekostning af nogle træk, der alligevel er positive.

Derfor kan der være grund til, synes jeg, som baggrund for besvarelsen af forespørgslen, for der er jo store problemer i forbindelse med de unge og deres situation, at begynde med at fremhæve, at både ved en international sammenligning og ved en sammenligning med forholdene for 10-20 år siden ser man, at det danske samfund generelt byder de unge særdeles gode vilkår og muligheder.

Hvis vi kaster blikket på, hvad der er sket i vores uddannelsessektor, hvis vi vurderer, hvad der er sket i forbindelse med højnelsen af vores uddannelsesniveau igennem disse år, så er det jo gået fremad, endda stærkt, og antallet af unge, der får en uddannelse, har aldrig ligget højere end i de allersidste år. Denne betragtning, at der er sket store fremskridt på trods af svære økonomiske tider, gælder vel også det sociale sikkerhedssystem. Det gælder sandelig fritidsmulighederne i videste forstand. De er mangfoldige, og de har nu overalt en høj standard, og det er meget godt.

Den generelt høje levestandard, som vi trods alt har for alle her i landet, er også i meget vidt omfang kommet de unge årgange til gode. Det synes jeg lige skal med som en ouverture, før jeg nu tager fat på de store problemer, vi jo alle ved findes.

Vi må tale om et særligt ungdomsproblem, det har fru Ebba Strange ret i, og det hænger sammen med, at den generelle erhvervsmæssige afmatning gennem de sidste år har hindret et meget stort antal unge i at komme ind i en uddannelse eller i et job, ligesom der ligger et særligt problem i, at mange unge, som dog nåede at få et arbejde, senere har mistet det. Mange gør det netop i forbindelse med, at de fylder 18 år. Her er et stort problem, som vi sikkert alle gerne ser løst, og vi må vel regne med, at der i 1982 vil være 70.000-80.000 unge, som hverken har et arbejde eller er i gang med en egentlig uddannelse. Det er en alvorlig situation. Når jeg skal være helt ærlig, så kan jeg ikke rigtig se, at nogen her i folketinget kan frisisge sig for part i ansvaret.

Det er en alvorlig situation. De unge får ingen arbejds erfaring, alt for mange af dem står uden tilknytning til uddannelsessystem eller arbejdsmarked, og den manglende uddannelse vil på lidt længere sigt blive et problem for erhvervslivet, som kan komme til at mangle kvalificeret arbejdskraft, men, og det er jo det vigtigste, også for de unge selv, som kommer til at mangle de kvalifikationer, der er brug for på arbejdsmarkedet.

Den opgave, vi er stillet over for, mener jeg egentlig jeg kort kan beskrive nogenlunde således: vi skal skaffe mulighed for, at alle de unge, der er motiveret for det, og som kan gennemføre en uddannelse, får mulighed for at komme i gang. Samtidig skal vi forsøge at undgå, at vi trækker unge bort fra at vælge en uddannelse gennem de ydelser, vi stiller til rådighed for forskellige kategorier af de unge. Samtidig skal vi trods alt respektere, at der jo er unge, der ikke vil, eller som af forskellige grunde ikke kan gennemføre en egentlig uddannelse. Det bliver forhåbentlig færre og færre, men den gruppe findes jo, og dem må vi så prøve at få beskæftiget på anden god måde.

Det tredje led i opgaven mener jeg bliver at sørge for, at de unge også på lidt længere sigt kan få et arbejde. For at tage det sidste først, så er det et problem, der fuldt og helt